

Adı ve soyadı: Gıyasettin Darılmaz
Kod adı: Ahmet
Doğum yeri ve tarihi: Bismil-
æncalinê, 1965
Şehadet tarihi ve yeri: 17 Mayıs 1994,
Herbelus (Beybağı Koyü)
Kozluk-Batman

Sevgili yoldaşım Ahmet

Bunca yıldan sonra sana hitaben bir şeyler yazmak, hele de seni anlatmak... Seni yazmaya niyetlendiğimden beri onlarca kez geriye döndüm, seni tanıdığım süreci, birlikte yaşadıklarımızı, senden sonra olanları tekrardan yaşadım. Fakat seni anlatırken kullanacağım cümlelerin eksik, yetersiz kalacağı kaygısı beni çok zorladığından bir türlü başlayamadım. Sırf bu yüzden senin gibi birçok yoldaş hakkında yazmaya elim varmıyor bir türlü. Belki de sizlere layık olamamanın ezikliğindedir, yarım bıraktıklarınızı hala tamamlamayışımızın utancındandır bu zorlanmam. Bilemiyorum yoldaş, şu an çok karışık duygular içerisindeyim.. Hele de seni anlatmak Heval Ahmet. Yarım kalmış intikam duygularıyla yaşamak, sana verdiğim sözü hala yerine getirememiş olmanın ağırlığı altında eziliyorum sanki. Anılar denizine daldığımda bakışlarımda hep bir mahçupluk belirir. Beni zorlayan bütün duygularına, seni yarım eksik anlatma kaygıma rağmen işte yazma cesareti gösterdim sonunda.

Seni ilk tanıdığımda bir arkadaş seni dayısı olarak tanıştırmıştı bana ve ben gerçekten buna inanmıştım. '92 sonlarıydı. Oysa sonradan anlayacaktım ki, bizi bilinçli tanıştırmışlardı. Çünkü seninle mücadele arkadaşlığımız başlayacaktı. Sen daha önce de yurtsever çevre içindeydin ve Ferit ile Canan gibi birçok değerli arkadaşların dağa çıkmışlardı. Birçok arkadaşın aslında faili malum cinayetlere kurban gitmişti. Evliydin, Delil ile Şirin adlarında çok güzel iki oğlun vardı. İlk dikkatimi çeken güler yüzün ve daha sonra espiriler arasında kıvrıcıklaştırmayı düşündüğünü söylediğin düz, kabarık, dimdik hiçbir şekle girmeyen saçlarındı.

Seninle aynı mahalle komitesine girmiştik, artık birlikte çalışacaktık. Oysa sen daha '84-85 yıllarında mücadeleyi tanımış ve mücadelenin yükselişiyle birlikte '90'lı yıllarda tamamen kendini mücadeleye adanmıştın. Çocukluğun birçok Kürt çocuğu gibi sıkıntılı, oyuncaksız geçmişti. Ailen ekonomik sıkıntılardan dolayı sen daha altı yaşındayken Adana'ya göç etmek zorunda kalmıştın. Burada ilk öğrenimine başlamış, fakat daha tamamlamadan Amed'in Silvan ilçesine yerleşmiştiniz. İlk ve orta öğrenimini Silvan ve Kozluk'un Bekirhan beldesinde tamamlamıştın. Liseyi ise seninle ilk tanıştığım kendi kırtasiyen olan Gençlik kırtasiyesinin az ilerisinde bulunan Batman lisesinde bitirmiştin. Okul yılların boyunca kendi emeğinle masraflarını karşılamaya çalışmış, kimseye yük olmamış, yük kaldırmıştın..

Bir süre sonra da birlikte Garzan'ın Sason alanına dağa eğitime gittik. Arkadaşlar Timok köyündeki karakol üzerine başarılı bir eylem gerçekleştirmiş ve Kulp'un aşağısında bulunan Xweşika köyünün yakınlarına geri çekilme yapmışlardı. Biz, dağa çıkarken doğrusu senin gibi yürüyememiştik, birkaç kez durup nefes almıştım. Sonunda arkadaşlara yakın bir yerde elimi tutmuş yürümeme yardımcı olmuşsun. İkimiz de çok heyecanlıydık. Doğrusu ikimiz de en büyük hayalimiz olan gerillalara bu kadar çabuk ulaşabileceğimizi tahmin edememiştik. İkimizin de en çok dikkatini şehit Kemal arkadaş çekmişti.

Biliyormusun heval Ahmet, şehit Kemal Önderlik sahasından döndükten sonra önce Sason bölge sorumlusu, daha sonra da Garzan Eyalet Komutanı oldu. Ama maalesef '96 yılında yine Garzan'da birçok yoldaşıyla birlikte şehit düştü. O zamanlar duruşundan Kemal arkadaşın bir komutan olduğunu anlamıştık. Botan aksarıyla konuşuyordu. İkimizle bir süre sohbet etti. İkimizin durumu hakkında bilgi edindi. Zaten daha öncesinden sanırım ikimizin geçmişimize dönük yazdığımız raporlar ona ulaşmıştı. Yaklaşımları bize güven vermişti. Bir süre yanlarında kalıp silahları tanıdık, yine sonradan şehit düşen Afrinli Kamuran arkadaş bize bazı silahları kullanmayı öğretti. Başkan'ın bazı yazılarını ve parti faaliyetlerine ait belgeleri inceledik. Artık dönme zamanı gelmişti. Doğrusu arkadaşlara uyum sağlamada hiç zorlanmamıştın. Sanki yıllardır onlarla birlikteydin. Seninle tekrar Batman'a döndük. Artık ikimiz de birlikte il yönetiminde yer alıyorduk. Yine her gün faili meçhul cinayetler işleniyordu. Her taraf Özel Tim, polis, asker kaynıyordu. Çalışmalar çok zorlayıcıydı. Fakat seni her gördüğümde yüzün hep gülekti.

Maalesef '93 yılının sonbaharına girerken sen deşifre olmuşsun. Artık Batman ovasında çalışmalarını yürütüyordun. Fakat ortak çalışmalarımız vardı. Biliyorsun bir süre sonra başlayan tutuklamalarla aslında hepimizi bir süreden beri takip ettiklerini anladık. Leyla arkadaşla zor kurtulup kendimizi dağa atmıştık, fakat komitede sorumlu birçok arkadaş tutuklanmıştı. Bu arada Çataklı Leyla arkadaştan söz etmişken belirtiyim, senin şahadetinden çok kısa bir süre sonra o da Amed'in Şehit Kendal alanında, Gelyê Godernê'de 17 yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Seninle Kasım '93'te Sason'da tekrar görüşmüştük. Senin düzenlemen tekrar odaydı. Halk seni seviyordu. Halkçı özelliklerin sayesinde çalışmalarında başarı sağlamıştın. Güvenilir ve cesurdun. Çok da iyi niyetliydin, ama hani derler ya cehennemın duvarları iyi niyet taşlarından örülüdür. İşte bu iyi niyetinden dolayı zaten yaşamını kaybedecektin.

Hatırlarsın sanırım en son '94 yılının Nisan ayında cephe toplantısına gelmiştin. Seninle birlikte bütün ova birimlerinin şifre çizelgesini yazmış, fotoğraf çekmiş, espiriler arasında gerilla halimi görsünler diye fotoğrafları aileme göndereceğini söylemiştin. Ayrılırken yine gülekti yüzün.

Gidişinin ardından kısa bir süre sonra kötü haber tez duyulur sözünü doğrularcasına haberini aldım. Hem de birlikte yazdığımız şifrenin bir nüshası sayesinde. Muhaberci Mahir arkadaş elinde şifre ile geldi, bunu yazarmısın deyince daha kısa bir süre önce bunu değiştirdik dedim. O da, bir arkadaşın şehit düştüğünü ve şifrenin düşmanın eline geçtiğini söyledi. Kim diye sorunca Ahmet arkadaş dedi. O an bütün hücrelerimin kasıldığını, boğazımın düğümlendiğini, gelen arkadaşın bir şeyler sorduğunu fakat neler söylediğini duymadığımı hatırlıyorum. Gözlerim doldu, ama hani devrimciler ağlamaz diye bilirdik ya, arkadaşların yanında kendimi tuttum. Ya sonra mı diyorsun. Evet, sonra bir kayanın arkasına gidip hıçkırığa ağladım. Ve biraz sakinleştikten sonra şehitlerin arkasından bir daha ağlamayacağıma ve mutlaka intikamını alacağıma dair kendi kendime söz verdim. Ertesi gün Azat, hani bir de Dino diye bilinen arkadaş geldi. Biliyormusun o da '95 yılında Mahsum Korkmaz arkadaşın kardeşi Agit ve Vedat Aydın'nın kardeşi bölük komutanı Vedat arkadaş olmak üzere toplam 16 arkadaşla birlikte Sason'nun Mereto dağında şehit düştü. Evet senin şehit düşüş biçimini ayrıntılarıyla ondan dinledim. Kurtalan nehrinin yakınlarında bulunan Herbelus köyüne toplantı yapmaya gitmişsiniz. Köyden özellikle iki kişi halka tekrardan korucu olmalarını dayatıyormuş. Biliyorsun bu köy daha önce de silah almış fakat daha sonra bırakmıştı. Gidip o her iki kişiyi de toplantıya getirip kardeşçe meseleleri tartışalım demeye gitmişsin. Oysa onlar senin kardeşlik duygularına kalleşçe cevap vermişler. Hiç acımadan taramışlar seni. Yüreğindeki büyük halk sevgisine haince saldırmışlar katil yürekli. Silah sesleri duyulduktan sonra toplantı yerindeki arkadaşlarına gelip ulaşan, senle birlikte olan şahıs senin iyi olduğunu, köyün dışına çıktığını söylemiş. Daha sonra hakikat anlaşılıp senin şehit düştüğün anlaşılınca da geriye dönüp intikamını alma imkanı kalmamış heval Ahmet. Arkadaşları yanıltan kişi büyük bir ihtimalle ajan olabilir. Çünkü bu olaydan kısa bir süre sonra düşmanın kucağına koştu.

Değerli yoldaşım, şahadetinden sonra verdiğim intikam sözünü maalesef tutamadım. Bana göre o kişilerden bu kalleşliğin hesabı mutlaka sorulmalıydı. Oysa '95 yılının sonlarında şehit düştüğün yerin çok uzağına gittim. Senin de hep bir gün görmek istediğin o yüce insanın yanına.. Fakat hep geri dönüp sana verdiğim sözü tutmak vardı yüreğimde. Maalesef iki kez yola çıkmışken farklı sebeplerden dolayı geri dönmek zorunda kaldık. Onun için hep yarım kalmış intikam duygularıyla yaşadım. Şimdi bütün çirkinliklerle, seni bizden ayıran zihniyetlerle yaşama ihanet eden bütün geriliklerle savaşarak öc almaya çalışıyoruz. Fakat sizlere layık bir yoldaşlığı sergilemede hala yarım eksik kaldığımızı da belirtmeliyim heval.

Senin gibi binlerce yoldaş var. Bir çoğunu sen de tanıyorsun. İnan gidenlerin arkasından yaşamak çok zor. Bazen insan sizlere cevap olamadı mı yaşamının utancını yaşıyor. Özlüyorum, seviyorum sizleri. Sevgim ve bağlılığım

Mücadele arkadaşları adına
Nuwelat Adirî
